

bland dem af en fiendtlig kula. »Perkeleet!»! mumlade Lustig och tillade till sin sidokamrat: »ota pois tussari». Denna kom genast till pass. Ty Lorenz, genom skottvexlingen underrättad, att hans vänner voro i fara, hade visat de trötta tärnorna till en förfallen lada och icke en gång af omsorgen för sina käraste låtit sig afhållas från att skynda de förra till hjälp. Då han kom till platsen, var studsaren just blifven ledig, och med tungt hjerta tog han äfven patronköket af dess fordna egare. »Saattaa sillä vaikka Kuopioon luoin lähettää», sade ännu Lustig, då Lorenz laddade. Denne dold bakom ett träd lade nu försigtigt an. Men då studsaren brann af, hördes ett skott, hvars dån med åskans ljud rullade fram ifrån strand till strand, ifrån berg till berg. Hurrah! hurrah! ropade den öfverdådiga Lustig, i det han svängde sin hatt till ett mål för fiendens kulor. Men han häpnade sjelf öfver det eko, som lät höra sig tätt bakom honom ur flerfaldiga hurrande strupar, och hvilket han tydligt hört frammanas af sin egen hederliga löjtnants »Hurrakkaa pojat»!

Det var verkligen denne, hvilken denna dag deltog i en landstigning vid Pujonniemi, den sista som gjordes från positionen vid Toivala. Genom Lustigs beskickningar underrättad om allt, hade han fått på sin lott att verkställa en rekognoscering åt detta håll. Ett raskt anfall af den nu öfverlägsna styrkan gaf den råderum nog att sedan göra ett lungt återtåg. Spionen var räddad – och syster och älskarinna voro ärligen förvärfvadt krigsbyte.

177 TILL HELSINGFORS

Saima n:o 3 16.1 1845

30 II.
1845. Jan. 15.
Min Herre!¹

Vi äro öfver »randen af det nya tidskiftet». Vår farkost har halkat »utföre strömmen», »de stränder», der vi kände oss hemma, hafva »flytt ifrån oss», och vi hafva styrt »med snabb fart in i okända dimmor, hvilka för oss skylar himlar och afgrunder». Sådane betraktelser M. H. äro oss »vanliga, då vi ombyta almanack.» Men vi låta detta icke förfära oss. I dimman skadar oss icke vår blindhet; ingen ser der, huru och på hvilken farkost halkningen skett, ingen, om dervid våra inexpressibles lidit någon afbräck. Vi hafva följt med strömmen. Men när hafva vi då gjort annat? Hvilken skörd skulle icke Hrr. J. C. Frenckell & son göra, om vi hvarje gång, sådant händt oss, ombytt almanackor.

Och de stränder, der vi äro hemma, huru hafva de icke flytt? Hvar är nu den lilla putten, kring hvars mjuka bräddar ni plaskade så behagligt? M. H. Ni är nolens volens utkastad på ett stormande haf, dit er svaga kroppskonstitution aldrig bort komma, för att icke förleda Ert öfverdåd till fäfängligt snack om andra konstitutioner. Och mig M. H.! Hvilka stränder menar Ni väl hafva flytt mig? Jo Dniesters och Pruths – intet mindre? Mina 14 tusen åsnor de hafva »styrt i den okända dimman». Men jag tröstar mig M. H. – Era bref släpa tillsammans och släpa till mig allt, hvad jag behöfver. Jag sätter dem högt utöfver 14

¹ Från f. d. Kapten Leopold i Kuopio.

tusen åsnor, hvilkas besittning endast därför skulle gjort mig glädje, att jag kunnat offra deras öron på vår vänskaps altare. Men nog dermed! Dniesterns stränder äro flytta, jag är här, jag är i Kuopio; jag har följt Ert råd; jag söker här »en fennomanska» och en »kanal» och »finska furor». Jag vill nedhugga dessa och bygga »en såg» eller annat vattenverk.

Till detta ert råd M. H. har kommit en liten omständighet, som gör min »ställning tryggad och gynnad». Min tjänst är nemligen indragen, och jag är efter två år utan lön. Betänk då M. H., i hvilken god jord ert visa råd skulle falla! Haf nu blott godheten med första post låta mig få veta, hvar jag kan finna den der fennomanskan med kanalen och furorna. Ingen skall då säga, att jag en f. d. kapten är på bar backe. Jag hoppas Ni då bifogar något vidare om picknickerna, teatern, M:r Hauser, hans polka, julklapparne o. s. v., icke betviflande, att Ni så skall »se med glädje mod den lilla droppen af Ert lif försvinna i det omätliga hafvet, som en dag skall slå sina böljor tillsammans öfver våra hufvuden. Ty säger den ädle Klopstock» o. s. v.

P. S. Apropos af »Postväsendet:» Här hafva vi allt ännu blott en post, och portot är dyrare än i fjol. Värdes därför vika Era bref enfaldigt som alltid; dagens vind skall då göra dem snabba. Fortfar också att i dem sträfva till lätthet. Ni vet M. H., intet flyger lättare än puder.

178 KUOPIO.

Saima n:o 4 23.1 1845

Länge har vintermarknaden i denna stad varit ansedd för en bland de viktigaste i landet. Nu påstås väl, att densamma år för år aflagit, men att den ännu är högst betydlig lider intet tvifvel. Redan ögonskenet visar, att den är något helt annat än de vanliga kringelmarknaderna till och med i hufvudstaden. Den varar vanligen 5 till 6 dagar, då Guvernörsembetet på vederbörande trafikanters ansökning förunnar dem rättighet att drifva fri handel två eller tre dagar utöfver de bestämda marknadsdagarne, och rörelsen likaså tager sin början dagen förrän marknaden utlyses. Att bestämma antalet af marknadssökande måste blifva högst osäkert, men om det under nu förgångna marknad anses hafva öfverstigat 15 tusen personer, så torde detta antagande intet öfverdrifva.

Bland detta antal hafva funnits ungefär 50 handlande från andra städer. Den mängd af varor desse medföra är för landets förhållanden förvånande. En enda handlande har t. e. för varor från Ryssland begagnat 120 foror, en annan från Österbotten 67 dylika. Man har sett exempel, att en individ till marknaden medfört 30 foror endast kaffe. Äfven under denna marknad hafva på en hand varor blifvit försålda till ungefär 30 tusen rubel, och såsom medium torde man kunna antaga en försäljning af 6 till 7 tusen rubel för hvarje handlande. Spanmål, bränvin, fisk, hudar, lin, väfnader försäljes och köpes ömsom af almogen till högst betydliga partier. Smör och talg upphandlas något af stadens handlande i utbyte mot salt och jern, af hvilken sednare vara äfven flera bruk hafva försäljning härstädes. Handeln med pelsverk är också icke ringa. Af handtverkens alster afsättes till allmogen förnämligast sadelmakare- och guldsmedsarbeten. Hästar försäljas härifrån isynnerhet till Viborgs län och Ryssland samt en mindre del till